

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Επιτροπή Αναφορών

21.09.2007

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: Αναφορά 0686/2006, του Ε. Σ., ελληνικής ιθαγένειας, εξ ονόματος του «Συνδέσμου Εμπόρων & Εισαγωγέων Αυτοκινήτων Ελλάδας», σχετικά με εικαζόμενη μη συμμόρφωση της Ελλάδος με την ευρωπαϊκή νομοθεσία για τον ανταγωνισμό

1. Περίληψη της αναφοράς

Ο αναφέρων, εξ ονόματος του ανωτέρω συνδέσμου, διαμαρτύρεται για τη μη συμμόρφωση, όπως ισχυρίζεται, των ελληνικών αρχών με την ευρωπαϊκή νομοθεσία για τον ανταγωνισμό, επικαλούμενος εν προκειμένω τα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ (κανόνες εφαρμοστέοι επί των επιχειρήσεων) και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1400/2002 της Επιτροπής για την εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 3 της Συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας. Δεδομένων των σοβαρών προβλημάτων που έχει δημιουργήσει η εν λόγω κατάσταση σε αρκετά μέλη του συνδέσμου και στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας γενικότερα, ο αναφέρων θέτει μια σειρά άμεσων ερωτήσεων που επιθυμεί να υποβάλει προς την Επιτροπή και τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή, με τους οποίους έχει ήδη επικοινωνήσει ανεπιτυχώς, και, για τον λόγο αυτόν, ζητεί την παρέμβαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 23 Ιανουαρίου 2007. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 192, παράγραφος 4, του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 21 Σεπτεμβρίου 2007.

I. Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

1. Ο αναφέρων είναι γενικός διευθυντής του *Συνδέσμου Εμπόρων & Εισαγωγέων*

CM\687592EL.doc

Μετάφραση εξωτερικού συνεργάτη

PE 394.260v01-00

Αυτοκινήτων Ελλάδος (ΣΕΕΑΕ), ενός συνδέσμου όπου συμμετέχουν οι έλληνες έμποροι αυτοκινήτων που συνεργάζονται με τους επίσημους εισαγωγείς-διανομείς για τις διάφορες μάρκες των κατασκευαστών αυτοκινήτων.

2. Στην αναφορά που κατέθεσε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 8 Ιουνίου 2006, ο ΣΕΕΑΕ αναφέρει ότι έχει υποβάλει μια σειρά καταγγελιών στις ελληνικές αρχές, στις οποίες επισημαίνει παραβάσεις του κοινοτικού δικαίου, κυρίως των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 1400/2002, από μέρους ορισμένων επίσημων εισαγωγέων-διανομέων αυτοκινήτων στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τον αναφέροντα, οι καταγγελίες αυτές υποβλήθηκαν αντιστοίχως στην ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού και στην ελληνική κυβέρνηση (Υπουργείο Ανάπτυξης).

3. Επιπλέον, ο ΣΕΕΑΕ υπέβαλε καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 21 Δεκεμβρίου 2006. Σε αυτή, ο αναφέρων κατηγορεί κυρίως το εν λόγω κοινοτικό όργανο ότι δεν έχει ασκήσει πιέσεις στην Ελλάδα προκειμένου να την υποχρεώσει να διαπιστώσει παράβαση των ευρωπαϊκών κανόνων για τον ανταγωνισμό. Σύμφωνα με τον ΣΕΕΑΕ, οι ελληνικές αρχές, παρότι ενήμερες από το 2003 για τη διάπραξη πολλαπλών παραβάσεων των εν λόγω κανόνων, δεν έχουν προβεί σε καμία ενέργεια σχετικής. Ο αναφέρων δηλώνει ότι, δεδομένων των ανωτέρω, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα έπρεπε να παρέμβει για να θέσει τέρμα στην αδράνεια των ελληνικών αρχών ή να λάβει η ίδια τα μέτρα που απαιτούνται για να τεθεί τέρμα στην εικαζόμενη παραβίαση των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού.

4. Επιπλέον, ο αναφέρων υπενθυμίζει ότι τον Ιούνιο του 2005 έθεσε υπόψη του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή τα γεγονότα που είχε ήδη καταγγείλει στις εθνικές αρχές και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

5. Στις 20 Φεβρουαρίου 2007, ο αναφέρων διαβίβασε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμπληρωματική επιστολή με την οποία ενημέρωνε το εν λόγω κοινοτικό όργανο ότι είχε πραγματοποιήσει συναντήσεις με τους εκπροσώπους της ελληνικής αρχής ανταγωνισμού τον Φεβρουάριο του 2007 και ότι, επειδή δεν είχε ικανοποιηθεί από τα αποτελέσματα των συναντήσεων αυτών, είχε αποστείλει επιστολή, την ίδια ημέρα, στον έλληνα υπουργό Ανάπτυξης, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται στην εν λόγω συμπληρωματική επιστολή. Σε αυτήν, ο αναφέρων εκθέτει τα ίδια επιχειρήματα που είχε αναπτύξει και στις καταγγελίες τις οποίες είχε υποβάλει στην ελληνική αρχή ανταγωνισμού και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή (βλ. παραγράφους 8 και 9 κάτωθι).

II. ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

6. Η Επιτροπή επιβεβαιώνει ότι είχε ενημερωθεί ήδη τον Δεκέμβριο του 2004 για την ύπαρξη ορισμένων εμπορικών πρακτικών τις οποίες ο ΣΕΕΑΕ, πολύ γενικευτικά, απέδιδε στο σύνολο των εισαγωγέων αυτοκινήτων στην Ελλάδα. Τότε, ο ΣΕΕΑΕ είχε επίσης επισημάνει ότι είχε υποβάλει στην ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού καταγγελία σχετικά με τα ίδια γεγονότα που είχε παρουσιάσει και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καταγγελία που βασιζόταν σε μια εικαζόμενη παραβίαση των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού.

Η Επιτροπή είχε απαντήσει στον ΣΕΕΑΕ, τον Φεβρουάριο του 2005, επισημαίνοντας ότι οι πληροφορίες που της είχε παράσχει τον Δεκέμβριο του 2004 δεν μπορούσαν να θεωρηθούν επίσημη καταγγελία, σύμφωνα με τον κανονισμό 1/2003¹ του Συμβουλίου και τον κανονισμό 773/2004² της Επιτροπής, καθότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν ικανοποιούσαν τις τυπικές και ουσιαστικές απαιτήσεις που ορίζονται στους εν λόγω κανονισμούς.

Η Επιτροπή είχε προσθέσει ότι από την προκαταρκτική εξέταση των στοιχείων που είχε διαβιβάσει ο ΣΕΕΑΕ προέκυπτε πως τα εν λόγω γεγονότα, ακόμη και εάν αποδεικνύονταν, δεν θα παρουσίαζαν επαρκές κοινοτικό ενδιαφέρον, καθώς θα περιορίζονταν μόνο στην ελληνική αγορά και δεν θα είχαν σημαντικές επιπτώσεις σε άλλα κράτη μέλη.

Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με την πάγια κοινοτική νομολογία, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να κινεί διαδικασίες κάθε φορά που επιλαμβάνεται μιας καταγγελίας³. Σύμφωνα με τη νομολογία αυτή, είναι νόμιμος ο καθορισμός από μέρος της Επιτροπής διαφορετικών βαθμών προτεραιότητας για τους φακέλους των οποίων επιλαμβάνεται⁴ και, για τον καθορισμό του βαθμού προτεραιότητας, είναι νόμιμη η αναφορά της Επιτροπής στο κοινοτικό συμφέρον⁵. Για να εκτιμήσει το κοινοτικό συμφέρον, η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη τις συνθήκες της εκάστοτε περίπτωσης και, ιδίως, τη σημασία της εικαζόμενης παράβασης για τη λειτουργία της κοινής αγοράς, την πιθανότητα απόδειξης της ύπαρξής της και το περιεχόμενο των αναγκαίων μέτρων έρευνας⁶.

7. Στις 21 Δεκεμβρίου 2006, ο ΣΕΕΑΕ υπέβαλε στην Επιτροπή επίσημη καταγγελία σχετικά με τις εμπορικές πρακτικές ορισμένων εισαγωγέων αυτοκινήτων στην Ελλάδα.

Επί της ουσίας, ο ΣΕΕΑΕ ζήτησε εκ νέου από την Επιτροπή να υποχρεώσει την ελληνική αρχή ανταγωνισμού να κινήσει διαδικασία σχετικά με αυτές τις πρακτικές, ή διαφορετικά, να λάβει η ίδια τα απαραίτητα μέτρα για τη διαπίστωση παράβασης των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού.

---

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ, ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σελ. 1.

² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ, ΕΕ L 123 της 27.4.2004, σελ. 18.

³ Απόφαση του Πρωτοδικείου, Automec Srl κατά Επιτροπής, υπόθεση T-24/90, Συλλογή 1992, σελ. II-2223, σκεπτικό 74 και 76.

⁴ Απόφαση Automec, ομοίως, σκεπτικό 77.

⁵ Απόφαση Automec, ομοίως, σκεπτικό 85.

⁶ Απόφαση Automec, ομοίως, σκεπτικό 86.

Τον Ιανουάριο του 2007, οι υπηρεσίες της Επιτροπής κάλεσαν τους εκπροσώπους του ΣΕΕΑΕ να διευκρινίσουν το αντικείμενο της καταγγελίας και τα επιχειρήματα που θα μπορούσαν να αποδείξουν το βάσιμό της. Ο ΣΕΕΑΕ δεν ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση αυτή.

8. Στις 8 Μαρτίου 2007, οι υπηρεσίες της Επιτροπής επικοινωνήσαν με την ελληνική αρχή ανταγωνισμού και την κάλεσαν να εξετάσει τη δυνατότητα να επιληφθεί η ίδια της καταγγελίας αυτής, σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του δικτύου των αρχών ανταγωνισμού¹. Πράγματι, η ελληνική αρχή ανταγωνισμού φαίνεται πως αποτελεί το κατάλληλο όργανο για την εξέταση της καταγγελίας του ΣΕΕΑΕ. Και τούτο, διότι οι επίμαχες συμφωνίες θα μπορούσαν να έχουν ουσιαστικές, πραγματικές ή προβλέψιμες, επιπτώσεις μόνον επί ελληνικού εδάφους, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων δεν είχε καταθέσει στοιχεία που θα μπορούσαν να αποδείξουν ότι υφίστανται ανάλογες συμφωνίες στις αγορές άλλων κρατών μελών. Εξάλλου, η ελληνική αρχή θα ήταν σε θέση να συγκεντρώσει τις απαιτούμενες αποδείξεις και, εφόσον απαιτείτο, να θέσει τέλος αποτελεσματικά στην όλη εικαζόμενη παράβαση².

9. Στις 10 Μαΐου 2007, η ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού απέστειλε στον ΣΕΕΑΕ επιστολή στην οποία προέβαινε σε μια πρώτη αξιολόγηση των ζητημάτων ουσίας της υπόθεσης, ζητώντας παράλληλα από τον σύνδεσμο να της υποβάλει άλλα χρήσιμα στοιχεία προκειμένου να εκτιμήσει καλύτερα το βάσιμο της καταγγελίας. Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι όλα τα ζητήματα που ήγειρε ο ΣΕΕΑΕ στην καταγγελία που υπέβαλε τον Δεκέμβριο του 2006 στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξετάζονταν από την ελληνική αρχή ανταγωνισμού στην εν λόγω επιστολή. Συγκεκριμένα, η αρχή εξέτασε τη συμβατότητα τόσο με το κοινοτικό δίκαιο όσο και με το εθνικό δίκαιο περί ανταγωνισμού των ακόλουθων πτυχών των συμβάσεων διανομής αυτοκινήτων που συνάπτονται στην Ελλάδα μεταξύ των εισαγωγέων/εμπόρων χονδρικής αφενός και των εμπόρων αφετέρου: α) της υποχρέωσης του εμπόρου να επιτρέπει την πρόσβαση του εισαγωγέα στα εμπορικά έγγραφα και σε άλλα δεδομένα σχετικά με τους αγοραστές του· β) της υποχρέωσης του εμπόρου να επιτυγχάνει τους στόχους πώλησης που θέτει ο εισαγωγέας· γ) του γεγονότος ότι ο έμπορος δεν έχει τη δυνατότητα να ελέγχει την αντικειμενικότητα των κριτηρίων ένταξης στο δίκτυο επιλεκτικής διανομής αυτοκινήτων· δ) της απουσίας ρητρών που να ορίζουν τις προθεσμίες εντός των οποίων ο εισαγωγέας υποχρεούται να παραδίδει τα οχήματα στον έμπορο λιανικής· ε) της απουσίας ρητρών που να καθορίζουν τις «αποζημιώσεις» που οφείλει ο εισαγωγέας σε περίπτωση μη τήρησης, από μέρους του, των συμβατικών υποχρεώσεών του· στ) της απουσίας ρητρών που να διέπουν τις λεπτομέρειες της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθείται κατά την προσφυγή σε διαιτησία για την επίλυση των διαφωνιών μεταξύ των συμβαλλομένων μερών σχετικά με την τήρηση των συμβατικών ρητρών· ζ) της υποχρέωσης του εμπόρου λιανικής αυτοκινήτων να απευθύνεται στις επιχειρήσεις που ορίζει ο έμπορος χονδρικής για

¹ EE C 101 της 27.4.2004, σελ. 43.

² Βλ. τα σημεία 8 και 9 της προαναφερθείσας ανακοίνωσης.

την παροχή υπηρεσιών που σχετίζονται με την πώληση αυτοκινήτων· η) της υποχρέωσης του εμπόρου να εφαρμόζει εμπορικές πρακτικές που συνεπάγονται την απώλεια φορολογικών ελαφρύνσεων.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι επί του παρόντος η ελληνική αρχή ανταγωνισμού εξετάζει ενεργά τα στοιχεία που παρουσίασε ο ΣΕΕΑΕ στην καταγγελία που της διαβίβασε η Επιτροπή στις 8 Μαρτίου του τρέχοντος έτους.

10. Όσον αφορά την εικαζόμενη αδράνεια της ελληνικής αρχής ανταγωνισμού σε σχέση με τον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας στην Ελλάδα γενικά, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, από το 2005, η Επιτροπή έχει πραγματοποιήσει πολυάριθμες επαφές με τη συγκεκριμένη αρχή κατά τη διάρκεια των οποίων διεφάνη ότι είχε εντωμεταξύ κινήσει τη διενέργεια ερευνών για διάφορες υποθέσεις σχετιζόμενες με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού στον τομέα της διανομής αυτοκινήτων στην Ελλάδα. Συγκεκριμένα, η ελληνική αρχή ανταγωνισμού:

- τον Μάρτιο του 2006, εξέδωσε απόφαση απαγόρευσης βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ κατά της ΜΑΥΑ, αποκλειστικού διανομέα της Renault στην Ελλάδα, επειδή η ΜΑΥΑ είχε καθορίσει, άμεσα ή έμμεσα, τις τιμές μεταπώλησης των αυτοκινήτων Renault·

- τον Απρίλιο του 2007, ενέκρινε σχέδιο γνωστοποίησης των αιτιάσεων για τον καθορισμό ενός συστήματος τιμών μεταπώλησης από τη Hyundai όσον αφορά τις υπηρεσίες επισκευής και συντήρησης των οχημάτων της.

III. ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΦΟΡΑ

11. Δεδομένων των ανωτέρω, εις απάντηση των ερωτήσεων που διατυπώνει ο ΣΕΕΑΕ στην επιστολή του της 8ης Ιουνίου 2006 προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Επιτροπή μπορεί να βεβαιώσει τα ακόλουθα.

12. Με την ερώτηση που διατυπώνει στο σημείο Α της παραγράφου με τίτλο «Προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή» της εν λόγω επιστολής, ο ΣΕΕΑΕ ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο δεν έχει ασκήσει πίεση στην Ελλάδα, δυνάμει του άρθρου 226 της Συνθήκης, δεδομένου ότι οι αρμόδιες ελληνικές αρχές, παρότι ενήμερες ήδη από το 2003 για τα συγκεκριμένα ζητήματα, δεν έχουν ακόμη διαπιστώσει παραβίαση των κανόνων περί ανταγωνισμού στον τομέα της διανομής αυτοκινήτων. Εν προκειμένω, η Επιτροπή επισημαίνει ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να γίνει επίκληση του άρθρου 226 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, διότι το εν λόγω άρθρο αναφέρεται σε περιπτώσεις όπου ένα κράτος μέλος δεν έχει τηρήσει μία από τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από την εν λόγω Συνθήκη. Ωστόσο, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο αναφέρων δεν κατέθεσε κανένα στοιχείο που να επιτρέπει τη στοιχειοθέτηση της ύπαρξης συμπεριφοράς, από μέρους της ελληνικής αρχής ανταγωνισμού, που να έχει

συστηματικό χαρακτήρα και να δύναται να πλήξει την πρακτική αποτελεσματικότητα των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού, γεγονός που θα συνεπαγόταν ευθύνη του ελληνικού κράτους.

Η Επιτροπή επιθυμεί επίσης να υπενθυμίσει ότι ο προαναφερόμενος κανονισμός 1/2003, θέσπισε ένα σύστημα παράλληλων αρμοδιοτήτων για την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού¹. Το σύστημα αυτό έχει στόχο να διασφαλίσει τον αποδοτικό καταμερισμό εργασίας μεταξύ των αρχών που σχηματίζουν το «ευρωπαϊκό δίκτυο του ανταγωνισμού», ήτοι την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού². Στο πλαίσιο αυτό, κάθε μέλος του ευρωπαϊκού δικτύου ανταγωνισμού «διατηρεί πλήρη ελευθερία να αποφασίζει κατά τη διακριτική του ευχέρεια κατά πόσον θα διεξαγάγει ή όχι έρευνα για την εκάστοτε υπόθεση»³. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν διαθέτει νομικά μέσα που θα της επέτρεπαν να κινηθεί κατά μιας εθνικής αρχής ανταγωνισμού για να την υποχρεώσει να ερευνήσει μια συγκεκριμένη υπόθεση.

Εν πάση περιπτώσει, φαίνεται πως στην προκειμένη περίπτωση η εθνική αρχή ανταγωνισμού έλαβε όντως μέτρα έρευνας για την εν λόγω υπόθεση και ότι, γενικότερα, έλαβε τα απαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση της τήρησης των κανόνων περί ανταγωνισμού στον τομέα της διανομής αυτοκινήτων. Συνεπώς, ο ισχυρισμός του αναφέροντος περί αδράνειας της ελληνικής αρχής ανταγωνισμού δεν φαίνεται να ευσταθεί.

13. Με την ερώτηση που διατυπώνεται στο σημείο Β της παραγράφου με τίτλο «Προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή» της εν λόγω επιστολής, ο ΣΕΕΑΕ ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο δεν έχει ακόμη αποφασίσει να ακυρώσει τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας στην Ελλάδα και οι οποίες αντιβαίνουν στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1400/2002. Εν προκειμένω, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι διαβίβασε τον Μάρτιο του 2007 στην ελληνική αρχή ανταγωνισμού την καταγγελία που της υπέβαλε ο ΣΕΕΑΕ τον Δεκέμβριο του 2006 (βλ. παράγραφο 8 ανωτέρω) και ότι η ελληνική αρχή ανταγωνισμού έλαβε τον Μάιο του 2007 μέτρα έρευνας για την εν λόγω υπόθεση (βλ. παράγραφο 9 ανωτέρω). Λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από την ελληνική αρχή ανταγωνισμού σχετικά με την έρευνα της εν λόγω υπόθεσης, η Επιτροπή εξετάζει επί του παρόντος τη συνέχεια που θα δώσει στην καταγγελία που της υπέβαλε ο ΣΕΕΑΕ τον Δεκέμβριο του 2006.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

14. Όπως αναφέρεται στην παράγραφο 8 ανωτέρω, η Επιτροπή διαβίβασε στην

---

¹ Βλ. άρθρα 11 έως 13 και 16 του εν λόγω κανονισμού.

² Σημεία 1 έως 4 της παρούσας ανακοίνωσης, υποσημείωση 7.

³ Σημείο 5 της παρούσας ανακοίνωσης, υποσημείωση 7.

ελληνική αρχή ανταγωνισμού τις πληροφορίες που περιέχονται στην καταγγελία του ΣΕΕΑΕ, σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού 1/2003, και, λαμβάνοντας υπόψη ότι η εν λόγω αρχή θα ήταν κατάλληλη να επιληφθεί της καταγγελίας αυτής, την κάλεσε να επιβεβαιώσει το ενδιαφέρον της για την εξέταση της ουσίας της εν λόγω υπόθεσης.

15. Επί του παρόντος, η ελληνική αρχή ανταγωνισμού εξετάζει ενεργά την καταγγελία του ΣΕΕΑΕ που της διαβίβασε η Επιτροπή (βλ. παράγραφο 9 ανωτέρω).

16. Εξάλλου, σε ό,τι αφορά γενικά τον τομέα της διανομής αυτοκινήτων στην Ελλάδα, η Επιτροπή επιθυμεί να υπογραμμίσει ότι, έπειτα από τακτικές επαφές μεταξύ των υπηρεσιών της και των υπηρεσιών της ελληνικής αρχής ανταγωνισμού, ο εν λόγω φορέας έχει όντως προβεί σε ενέργειες βάσει των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού σχετικά με συμπεριφορές που εικάζεται ότι πλήττουν τον ανταγωνισμό στον τομέα της αυτοκινητοβιομηχανίας στην Ελλάδα. Οι εν λόγω ενέργειες, έως σήμερα, οδήγησε στη λήψη μιας απόφασης απαγόρευσης και στην πρόταση απόφασης διαπίστωσης παράβασης στον συγκεκριμένο τομέα.

17. Συμπερασματικά, για τους λόγους που εκτίθενται ανωτέρω, η Επιτροπή εκτιμά ότι τα αιτήματα που παρουσίασε ο αναφέρων, αντιστοίχως στις 8 Ιουνίου 2006 και στις 20 Φεβρουαρίου 2007, δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.